

[P. Christensen.]

tet, og hvis det kan tjene til en bedre Udvikling af Folkebibliotekerne, kan man kun hilse det med den allerstørste Tilfredshed. Jeg haaber, at det vil være Tilfældet, og jeg tror, at Opfattelsen ude omkring er en saadan, at Loven vil blive benyttet paa den bedst mulige Maade. Men jeg gør atter opmærksom paa, at der stedse har været fuld Enighed om de Retningslinier, som indeholdtes i den højtærede Undervisningsministers første Forslag.

Udvidelsen af Biblioteksraadets Medlemstal skal jeg ikke have noget imod, men det er mærkeligt nok, at den er foreslaaet, da selve Danmarks Biblioteksforening har udtalt Ønske om at bibeholde Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det forelaa fra Ministerens Haand.

Jeg vil gerne føje et Par Bemærkninger til i Anledning af nogle Betragtninger, som er fremsat i det andet høje Ting, og som den ærede Ordfører for Partiet Venstre i nogen Grad kom ind paa uden dog nærmere at motivere dem. Der blev nemlig i det andet høje Ting rettet en Kritik mod forskellige Biblioteker paa Grundlag af det statistiske Materiale, som findes i Betænkningen fra Folketingsudvalget. Dette statistiske Materiale er som alt andet statistisk Materiale overordentlig interessant, og det kan, rigtigt benyttet, give et klart Billede af Bibliotekernes Virksomhed. Men for at benytte et statistisk Materiale, i dette Tilfælde det foreliggende, udkræves der et nærmere Kendskab til den Virksomhed, det statistiske Materiale vedrører. Man kan ikke uden videre bedømme en Virksomhed paa Grundlag af isolerede Tal, man maa sammenholde de forskellige statistiske Oplysninger med hinanden for at finde det Resultat, som turde være det rigtige. Det er det, der ikke blev gjort i de Udtalelser, som er faldet i det andet høje Ting fra den konservative Ordfører, som gav en Karakteristik af forskellige navngivne Biblioteker. Jeg vil om denne Karakteristik sige, at den er ganske misvisende til Bedømmelse af Værdien af de paagældende Biblioteker; den er misvisende til begge Sider, og det skyldes naturligvis, at den ærede Ordfører i dette Tilfælde ikke har kunnet have og ikke har haft det nøje Kendskab til Bibliotekernes Virksomhed, som nu en Gang skal til for at kunne fremsætte en saadan offentlig Bedømmelse. Jeg finder derfor Anledning til ud fra det Kendskab, som jeg har til Folkebibliotekerne, specielt Købstædernes Biblioteker, at udtale, at Karakteri-

stikken ikke er rigtig. Naar man vil vurdere et Bibliotek, maa man studere vedkommende Virksomhed paa Stedet for derigenem at komme til den Klarhed, som berettiger til at fremsætte saadan offentlig Kritik. Paa den anden Side er det rigtigt, at der er Steder, hvor der tilfrænges en Ændring, og enhver maa jo haabe, at de Organer, som faar med Lovens Praktiseren at gøre, vil bestræbe sig for i den kommende Tid ligesom hidtil at faa det bedst mulige ud af Loven.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale at gennemføre det foreliggende Lovforslag, og jeg skal anbefale det til hurtig og velvillig Behandling. De Anker, som der kan være at gøre, er ikke større end, at man efter min Mening kan faa et godt Resultat ud af Lovforslaget, saaledes som den højtærede Undervisningsminister nu har forelagt det.

Ellinger: Jeg maa ligesom de to foregaaende Talere begynde med at omtale den Betænkning, som Folketingsudvalget om denne Sag har afgivet. Det er en ganske usædvanlig Betænkning. Der staar, at Udvalget har afholdt 12 Møder, og at Vestres Medlemmer har stillet en Række Ændringsforslag, som Flertallet ikke alle finder heldige, men dog indstiller til Vedtagelse, idet man haaber, at Sagen saa faar en let Gang gennem Landstinget. Det ærede 3die tingvalgte Medlem (J. V. Christensen) kunde ikke rigtig forstaa, hvad Meningen var dermed, men det forekommer mig, at disse Ord egentlig dækker over følgende: Nu har vi siddet og snakket om denne Sag i næsten fire Maaneder, nu maa det have en Ende; det er ganske vist ikke noget godt Resultat, vi er kommet til, men Landstinget er nok saa venligt at sørge for, at vi ikke faar Sagen tilbage. Det er vist Meningen, men om det nu bliver muligt, faar vi at se.

Ogsaa i en anden Henseende er Betænkningen mærkelig. Der stilles nemlig 7 til Dels lange Ændringsforslag, at hvilke de 4 første til de 4 første Paragraffer begynder saaledes: „Paragraffen aflattes saaledes:“. Man laver altsaa om paa de 4 første Paragraffer, uden at der, hvad der dog ellers altid sker, gives nogen som helst Redegørelse i Betænkningen for Ændringernes Indhold eller Grundene til, at de foreslaas. Utvivlsomt er dette ogsaa Udtryk for, at man er kørt træet og nemmest og hurtigst vil have denne Sag fra Livet. Jeg synes ogsaa, at visse Bemærkninger i den højtærede Ministers Udtalelser kunde tyde paa